

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sža/28/2014
Identifikačné číslo spisu:	1014200461
Dátum vydania rozhodnutia:	17.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1014200461.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: Z. Z., narodeného XX.XX.XXXX, štátneho príslušníka Sýrskej arabskej republiky (ďalej len „Sýria“), posledne trvale bytom v krajine pôvodu mesto Z. M. (M.), aktuálne s miestom pobytu G. H. XX, T., zastúpeného pani Mgr. Jarmilou Várgovou, advokátkou, so sídlom pracoviska Brečtanová 21, Bratislava, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky so sídlom Pribinova 2, Bratislava, (pôvodne Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad, so sídlom Pivonková 6, Bratislava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-509-19/PO-Ž-2013 zo dňa 11. februára 2014, ktorým navrhovateľovi nebol udelený azyl ale bola poskytnutá doplnková ochrana, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/7/2014-27 zo dňa 28. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/7/2014-27 zo dňa 28. mája 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym orgánom

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad so sídlom Pivonková 6, Bratislava (ďalej len odporca) rozhodnutím ČAS: MU-509-19/PO-Ž-2013 zo dňa 11. februára 2014 podľa § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o azyle“ alebo „ZA“) navrhovateľovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky ale v zmysle § 13a a § 20 ods. 4 zákona o azyle mu z dôvodu hrozby vážneho bezprávia poskytol doplnkovú ochranu na dobu jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Rozhodnutie v časti o neudelení azylu odporca odôvodnil tým, že po vyhodnotení všetkých skutočností dospel k záveru, že v prípade navrhovateľa nebola preukázaná opodstatnenosť obáv z prenasledovania z rasových, národnostných, náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, ako to vyplýva z Konvencie z roku 1951 o právnom postavení utečencov a zo zákona o azyle. Opísal v ňom priebeh konania a zistený stav vecí, podľa ktorého sú dôvody udelenia azylu uvádzané navrhovateľom (pátranie po jeho osobe bezpečnostnými zložkami a armádou) účelové, vykonštruované a nedôveryhodné, nakoľko tento je politicky neaktívnou osobou, zo Sýrie vycestoval v roku 2011 legálne a počas svojho štúdia na Slovensku opakovane využil služby zastupiteľského úradu Sýrie na Slovensku. Ďalšie dôvody (diktátorský režim v Sýrii, ovládnutie Rakky radikálnou Al-Kaidou a jej prívržencov) sú dôvodmi všeobecnými, bez individuálneho ohrozenia navrhovateľa a predstavujú neselektívne násilie, ktoré spadá pod definíciu inštitútu doplnkovej ochrany. Skutočnosť, že navrhovateľ by rád na Slovensku dokončil štúdium na vysokej škole, nie je azylovo relevantný dôvod, v zmysle odôvodnenia odporcu azyl ako najvyššia forma medzinárodnej ochrany nemá za úlohu nahrádzať vnútorné predpisy o úprave pobytov.

II.

Konanie pred súdom I. stupňa

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 9Saz/7/2014-27 zo dňa 28. mája 2014 dospel k názoru, že odporca zákonným a dostatočným spôsobom zistil stav vecí. Rozhodnutie odporcu v napadnutej časti o neudelení azylu potvrdil ako vecne správne.

Krajský súd v prejednávanej veci dokazovanie nedoplnil, podrobne sa však oboznámil s obsahom azylového spisu ČAS: MU-509/PO-Ž-2013, z obsahu ktorého zistil, že navrhovateľ požiadal o udelenie azylu dňa 13. novembra 2013 po tom, čo mu bola zamietnutá žiadosť o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na území Slovenskej republiky za účelom štúdia (na tento účel ho mal povolený od 22. júla 2011 do 31. augusta 2013), a to z dôvodu obavy o svoj život, nakoľko v Sýrii je nepokojná politická situácia a bol prenasledovaný zo strany štátnych bezpečnostných síl. Uviedol, že počas pobytu na Slovensku sa boli pýtať jeho rodičov ľudia z vojenského obranného spravodajstva, kde sa nachádza, pretože má nastúpiť na vojenskú službu. Pokračoval, že jeho mesto teraz okupuje organizácia Al-Kaida a domov sa nemôže vrátiť, pretože každého kto sa vráti z Európy berú ako neveriaceho. Na vstupnom pohovore pred odporcom, ktorý sa konal dňa 25. novembra 2013 navrhovateľ v súvislosti s nástupom na vojenskú službu tiež uviedol, že táto je povinná, trvá 18 mesiacov a pomery v nej nie sú priaznivé, z uvedeného dôvodu ignoroval predvolania. Jeho poslednej žiadosti o odklad (podanej už počas pobytu na Slovensku) nebolo vyhovené. V priebehu pohovoru navrhovateľ dodal, že v Sýrii je možný nástup na vojenskú službu obísť zaplatením finančnej pokuty, ktorá je v súčasnosti vo výške 15 000 USD a ktorú momentálne nemá z čoho uhradiť. Ďalej uviedol, že z krajiny pôvodu letecky vycestoval dňa 16. januára 2011 na základe schengenských víz, do Sýrie sa potom vrátil dvakrát, a to dňa 27. januára 2011 (do 23. júna 2011) a dňa 3. júla 2011 (do 22. júla 2011). Zastupiteľský úrad Sýrie v Slovenskej republike navrhovateľ kontaktoval dvakrát, najprv za účelom získania potvrdenia o štúdiu (potrebné pre povolenie odkladu vojenskej služby v Sýrii) a dňa 16. augusta 2011 požiadal o predĺženie platnosti cestovného pasu. Podľa vlastného vyhlásenia navrhovateľa proti nemu v krajine pôvodu nikdy nebolo vedené trestného konanie, nikdy nemal problém s políciou a v súčasnosti jeho rodina žijúca v krajine pôvodu nemá žiadne problémy. Dodal, že on sám sa stal automaticky (ako všetci študenti) členom politickej strany Albas a jeho odmietavý postoj k strane mu spôsoboval problémy tak v štúdiu ako aj pri neskoršom hľadaní zamestnania. V súvislosti s prenasledovaním zo strany bezpečnostných síl navrhovateľ uviedol, že tieto po ňom pátrajú už od septembra 2012 z dôvodu jeho účasti v bližšie nešpecifikovanej organizácii (navrhovateľ nevedel uviesť meno a ani vodcu), ktorá pôsobila proti vládnucemu režimu a ktorej schôdzi sa zúčastnil počas svojich dvoch návštev v Sýrii (v priebehu toho istého pohovoru však v rámci inej otázky uviedol, že sa zúčastnil iba jednej schôdzi). O prenasledovaní sa dozvedel od rodičov, ktorých bezpečnostné zložky 4x (naposledy začiatkom roka 2013) navštívili a vypytovali sa na neho. Podľa ďalšej výpovede navrhovateľa tento chcel zistiť skutočný stav a tak splnomocnil jeho priateľa na prevzatie jeho výpisu z registra trestov, ktorý mu síce nevydali (a zadržali navrhovateľov občiansky preukaz) ale dovolili mu do neho nahliadnuť. V tomto výpise (navrhovateľ vo

svojom vyjadrení zo dňa 31. januára 2014 poukázal na nepresnosť prekladu, výpis z registra trestov mal byť údajne preložený ako „polícajný spis“) bolo pritom údajne uvedené, že o navrhovateľovi pátrajú bezpečnostné zložky štátu a ak by vstúpil na územie Sýrie má byť zatknutý. Ako ďalšie dôvody udelenia azylu navrhovateľ uviedol zlý politický režim v Sýrii (ktorý považuje za ešte horší než diktátorský, ktorý tam vládol ešte pred prepuknutím protestov, ktoré začali podľa šetrenia odporcu pravdepodobne už v marci 2011), neexistenciu slobody (hlavne politickej), prenasledovanie obyvateľov kurdskej národnosti, pátranie po jeho osobe armádou (nakolko mu nebol predĺžený odklad na nástup na vojenskú službu), nadvláda radikálnej Al-Kaidy a jej prívržencov nad mestom Rakka (toto mesto bolo možné podľa šetrenia odporcu označiť za relatívne pokojné až do konca roka 2012, zažilo len niekoľko malých protestov). V spise sa ďalej nachádzajú informácie o krajine pôvodu ako aj o samotnom meste Rakka spracované odborom dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce (odporcu), z ktorých o. i. a už uvedeného vyplýva, že Rakka je od marca 2013, kedy sa z mesta stiahla sýrska vládna armáda, pod nadvládou militantnej skupiny Islamský štát v Iraku a Levante napojenej na organizáciu Al-Kaida. Táto je jedna z najradikálnejších a najlepšie organizovaných skupín bojujúcich proti režimu H. Z., podľa odhadov má maximálne 20 000 členov a takisto ako ostatná ozbrojená opozícia operujúca v iných oblastiach Sýrie čoraz častejšie vykonáva závažné porušovanie práv, vrátane nevybraných útokov, mimosúdnych popráv, únosov a mučení. Následkom opatrení zo strany vlády je pohyb v krajine a vycestovanie z nej prísne obmedzené, navrátilci, ktorí sa neúspešne snažili o azyl v iných krajinách a tí, ktorí mali v minulosti spojenie s Moslimským bratstvom, sú po návrate do Sýrie stíhaní. Do azylového spisu bolo ešte pre vydaním rozhodnutia vo veci založené stanovisko navrhovateľa zo dňa 31. januára 2014, kde okrem už uvádzaných skutočností zdôraznil, že konanie vo veci jeho administratívneho vyhostenia bolo zastavené z dôvodu existencie prekážky vyhostenia vzhľadom na bezpečnostnú situáciu v Sýrii. Ďalej poukázal na fakt, že mu v prípade návratu do krajiny pôvodu hrozí prenasledovanie z dôvodu zastávania politických názorov, nakolko odmietnutie výkonu vojenskej služby vychádza z jeho politického presvedčenia nebojovať proti svojim spoluobčanom a tak nepodporovať diktátorský režim. Okrem toho citoval UNHCR (Posudzovanie medzinárodnej ochrany s ohľadom na ľudí utekajúcich zo Sýrskej arabskej republiky, II. aktualizácia), podľa ktorého má ozbrojený konflikt v Sýrii za následok masívnu humanitárnu krízu, hromadné vysídľovanie, vážne porušovania ľudských práv (i na civilistoch) a UNHCR sa domnieva, že väčšina Sýrčanov žiadajúcich o medzinárodnú ochranu pravdepodobne spĺňa požiadavku definície utečenca obsiahnutú v článku 1A (2) Konvencie z roku 1951, pretože budú mať opodstatnenú obavu z prenasledovania spojenú s jedným z dôvodov Konvencie (najmä v priamej alebo nepriamej, skutočnom alebo vnímanom spojení s jednou stranou konfliktu). Rizikový profil podľa UNHCR pritom spĺňajú aj tí, ktorí sa vyhýbajú nástupu do armády. Navrhovateľ má za to, že je „utečencom sur-place“ tak ako ho charakterizuje príručka UNHCR.

Podľa názoru krajského súdu, uvedeného v odôvodnení rozsudku, námietka navrhovateľa o nedostatočne zistenom stave veci nie je dôvodná, nakolko odporca aplikujúc ustanovenia zákona o azyly, ako aj správneho poriadku zákonným a dostatočným spôsobom zistil stav veci. Predovšetkým podrobne vypočul navrhovateľa k dôvodom jeho žiadosti o azyl, pričom poskytol navrhovateľovi dostatok priestoru k tomu, aby aj sám a spontánne prezentoval svoj príbeh - dôvody ním podanej žiadosti o azyl. S poukazom na informácie získané priamo od navrhovateľa v priebehu vykonaného pohovoru vyhľadal a do spisu založil dostatok informácií o krajine pôvodu navrhovateľa, pochádzajúce z rôznych zdrojov, ktoré boli obsahovo zamerané tak na konkrétne okolnosti prezentované navrhovateľom, ako aj na všeobecnú bezpečnostnú situáciu v jeho domovskej krajine a v regióne jeho pôvodu. Podobne aj na problematiku návratov sýrskych repatriantov. Podľa názoru súdu tieto správy svojím obsahom ako aj skladbou poskytli odporcovi dostatok informácií, potrebných pre rozhodnutie o navrhovateľovej žiadosti o poskytnutie medzinárodnej ochrany.

K námietke navrhovateľa týkajúcej sa rozporu zisteného stavu veci s obsahom azylového spisu odporcu krajský súd uviedol, že táto námietka iba všeobecne deklarovaná, nie je dôvodná. Ako to bolo vyššie odôvodnené súdom, odporca dostatočným spôsobom zistil stav veci, o čom svedčia tak v administratívnom spise založené informácie, ako aj príslušná časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Odporca na žiadnom mieste napadnutého rozhodnutia nekonštatoval dobrú, resp. uspokojivú situáciu v Sýrii, v zhode s vyhľadanými informáciami opísal aj situáciu v meste Rakka.

Vyhodnotením zisteného stavu veci dospel k záveru, že existujú dôvody vážneho bezprávia, s ktorým by sa navrhovateľ v prípade návratu mohol stretnúť, ktorá správna úvaha vyústila do poskytnutia doplnkovej ochrany navrhovateľovi ako jednej z foriem medzinárodnej ochrany.

Taktiež po posúdení námietky navrhovateľa o nesprávnom právnom posúdení veci krajský súd dospel, podobne ako v predchádzajúcich námietkach k záveru, že nie je dôvodná, teda že výrok o neudelení azylu navrhovateľovi je v súlade so zákonom.

V tejto súvislosti krajský súd ďalej uviedol, že navrhovateľ požiadal o azyl z dôvodu, že: 1/ bezpečnostné zložky Sýrie po ňom od 12. septembra 2012 pátrajú; 2/ v Sýrii vládol diktátorský režim; 3/ že mu nebol povolený odklad vojenskej služby; 4/ mesto Rakka je pod kontrolou teroristickej organizácie; 5/ na Slovensku chce dokončiť vysokoškolské štúdium.

Súd poukázal na skutočnosť, že posudzovanie predpokladov udelenia azylu podľa § 8 zákona o azyle je totožné tak v prípade žiadateľa o azyl, ktorý krajinu pôvodu opustil s poukazom na konkrétne (prezentované) prenasledovanie, ako aj v prípade žiadateľa „na mieste“.

K dôvodu navrhovateľovej žiadosti o azyl ad 1/: Odporca tento dôvod vyhodnotil ako účelový - vykonštruovaný, navrhovateľom nijako nepreukázaný a s poukazom na okolnosti jeho opisu navrhovateľom za nedôveryhodný. Ako to vyplýva z obsahu podaného opravného prostriedku, navrhovateľ správnu úvahu odporcu, ktorú opísal v príslušnej časti napadnutého rozhodnutia ani nenapadol. Je skutočnosťou, že podľa názoru súdu tento dôvod navrhovateľovej žiadosti o azyl odporca posúdil a následne vyhodnotil logicky a správne. A to tak vo vzťahu k vyhodnoteniu tvrdení, týkajúcich sa nešpecifikovanej organizácie, ktorej schôdzi sa mal navrhovateľ zúčastniť (nevedel uviesť jej názov, či konkrétne zameranie - ciele, resp. iné podrobnosti), ako aj vo vzťahu k okolnostiam nahliadnutia priateľa navrhovateľa do výpisu z registra trestov navrhovateľa. Odporca správne vyhodnotil aj skutočnosť, že ak by skutočne bolo po navrhovateľovi vyhlásené pátranie, resp. bol vydaný zatykač, sýrske bezpečnostné orgány (aj s poukazom na navrhovateľom proklamovaný diktátorský režim v Sýrii) by mu neumožnili bezproblémové vycestovanie z krajiny. Teda, ak odporca vyhodnotil tento dôvod ako nedôveryhodné tvrdenie navrhovateľa, jeho správna úvaha je logická a správna.

K dôvodu navrhovateľovej žiadosti o azyl ad 2/: Aj tento dôvod odporca správne posúdil. Všeobecná politická situácia v krajine pôvodu žiadateľov o azyl sama osebe, teda bez ďalšieho existujúceho dôvodu nemôže byť dôvodom k udeleniu azylu. Je tomu tak preto, lebo zjavne absentujú všetky predpoklady § 8 zákona o azyle. Koniec koncov navrhovateľ neakceptovanie tohto dôvodu odporcom ani nenamietal, pričom (ako to vyplynulo z prednesov navrhovateľa v priebehu konania pred odporcom), dôvodom navrhovateľovho odchodu zo Sýrie bolo výlučne štúdium na slovenskej vysokej škole.

K dôvodu navrhovateľovej žiadosti o azyl ad 3/: K tomuto dôvodu bolo konštatované, že dôvodom navrhovateľovho odchodu zo Sýrie bolo výlučne štúdium na slovenskej vysokej škole a nie vyhnutie sa absolvovaniu povinnej vojenskej služby. Vo veci odkladu, či odkladov povinnej vojenskej služby navrhovateľ nepredložil žiadne doklady, či dôkazy, na ktorú skutočnosť poukázal aj odporca a v tejto súvislosti tiež poukázal na nedôveryhodnosť tohto dôvodu navrhovateľovej žiadosti o azyl.

Navrhovateľovi bol odklad vojenskej služby povolený dva razy. Prvý raz potom, ako začal študovať na Techreen University v Lattakia, druhý raz potom, ako bol prijatý na Slovensku na externé doktorandské štúdium na Filozofickej fakulte Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre. Ako to vyplýva z výpovede navrhovateľa, predovšetkým však z obsahu rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície PZ Nitra zn. PPZ-HCP-BA11-417-10/2013-Ž zo dňa 26. septembra 2013, navrhovateľ bol dňa 1. februára 2013 vylúčený z predmetného doktorandského štúdia. Následne navrhovateľ požiadal o vykonanie rigorózneho skúšky.

Bez ohľadu na skutočnosť, či tvrdenia navrhovateľa, týkajúce sa povolenia, či nepovolenia odkladu vojenskej služby sú alebo nie sú pravdivé, faktom je, že každý štát má právo upraviť si podmienky výkonu vojenskej služby, včítane jej obligatórnosti, ako aj legislatívne vymedziť okruh (druhy) porušenia týchto zákonných povinností, včítane prípadných trestných postihov. Ako to vyplýva zo samotného prednesu navrhovateľa počas vstupného pohovoru - časti týkajúcej sa odkladu nástupu na vojenskú službu, navrhovateľ sa obáva toho, že po poslednom neudelení odkladu po ňom armáda pátra. Žiadne iné dôvody tejto časti svojej žiadosti - na rozdiel od obsahu podaného opravného prostriedku - neprezentoval.

Podľa názoru súdu, ak odporca navrhovateľovi azyl vo vzťahu k tomu dôvodu azyl neudelil, jeho správna úvaha je v súlade so zákonom. Ustanovenie § 8 zákona o azyle jednoznačne uvádza za splnenia, ktorých predpokladov sa azyl udelí. Navrhovateľ môže mať obavy z prípadného postihu zato, že i napriek neudeleniu odkladu nástupu na vojenskú službu na túto službu nenastúpil, avšak aj prípadný postih nie je perzekúciou, ale iba sankciou za takéto konanie. Prípadná neprimeranosť hrozacej sankcie môže byť dôvodom na poskytnutie doplnkovej ochrany. Navyše (s poukazom na konkrétnosť prejednávanej veci navrhovateľa) nemôže ísť o postih z dôvodov špecifikovaných v § 8 zákona o azyle (rasa, národnosť, náboženstvo, zastávanie určitých politických názorov).

S poukazom na uvedené súd poukázal na skutočnosť, že odporca navrhovateľovi poskytol doplnkovú ochranu, ktorá svojím zmyslom pokrýva možné vážne bezprávie, teda aj prípadný neadekvátny postih navrhovateľa, spojený s jeho nenastúpením na vojenskú službu. Súd tiež poznamenal, že odporca sa v konaní riadi zásadou legality, teda rôzne usmernenia, výklady, či príručky nemôžu byť pre jeho konanie či rozhodovanie záväzné.

K dôvodu navrhovateľovej žiadosti o azyl ad 4/: Aj tento dôvod odporca správne posúdil. Navrhovateľ v podanom návrhu posúdenie tohto prezentovaného dôvodu ani nenamietal a to s poukazom na poskytnutú doplnkovú ochranu.

K dôvodu navrhovateľovej žiadosti o azyl ad 5/: Tento dôvod zjavne nemôže byť dôvodom k udeleniu azylu, ako to správne konštatoval aj odporca v napadnutom rozhodnutí. V tomto prípade zjavne absentujú všetky predpoklady § 8 zákona o azyle.

III.

Odvolaanie a vyjadrenie odporcu

Proti rozsudku podal navrhovateľ, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie, v ktorom uviedol, že v súvislosti s nenastúpením služby v ozbrojených silách navrhovateľom došlo k nedostatočnému zisteniu skutkového stavu veci. Poukázal pritom na to, že v Sýrii je povinná vojenská služba a navrhovateľ spadá medzi osoby, ktoré sú povinné nastúpiť povinnú vojenskú službu, že (aj) vládna armáda je aktérom, ktorý porušuje ľudské práva a jej činy možno označiť za trestné činy proti ľudskosti, že v prípade nenastúpenia na vojenskú službu takéto osoby môžu čeliť nehumánnym trestom, že osoby, ktoré odmietnu konať činy proti ľudskosti sú perzekvované a že UNHCR odporúča takýmto osobám udeliť azyl. Podľa jeho názoru sa jedná jednoznačne o prenasledovania vo forme trestného stíhania alebo trestu za odmietnutie výkonu vojenskej služby v čase konfliktu, ak by výkon vojenskej služby zahŕňal trestné činy alebo činy uvedené v § 13 ods. 2 zákona o azyle.

Ďalej navrhovateľ poukázal na nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v tom, že prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal správami citovanými v opravnom prostriedku, ako dôkazmi, ktoré mal vykonať (oboznámiť sa s nimi). Situácia v krajine Sýria presne zodpovedá situácii, ktorá stavia (môže postaviť) jej obyvateľov podliehajúcim všeobecnej mobilizácii do situácie, kedy im hrozí trestné stíhanie alebo trest za odmietnutie výkonu vojenskej služby v čase konfliktu, ak by výkon vojenskej služby zahŕňal trestné činy alebo činy uvedené v § 13 ods. 2 zákona o azyle.

Poukázal tiež na to, že prvostupňový súd bagatelizuje informácie upravujúce postupy pri posudzovaní žiadostí navrhovateľov, ktoré sa odporúčajú aplikovať v rámci rovnakého posudzovania žiadostí žiadateľov. Prvostupňový súd výslovne konštatoval, že odporca sa v konaní riadil zásadou legality. Navrhovateľ na rozdiel od toho citoval článok 8 ods. 2 kvalifikačnej smernice (SMERNICA RADY 2004/83/ES zo dňa 29. apríla 2004), ktorá konštatuje, že pri posudzovaní, či má žiadateľ opodstatnenú obavu z prenasledovania alebo je reálne ohrozený vážnym bezpráviem, alebo má prístup k ochrane proti prenasledovaniu alebo vážnemu bezpráviu v časti krajiny pôvodu v súlade s odsekom 1, členské štáty zohľadnia v čase prijímania rozhodnutia o žiadosti všeobecné okolnosti prevládajúce v tejto časti krajiny a osobné okolnosti žiadateľa v súlade s článkom 4. Na tento účel členské štáty zabezpečia, aby sa získali presné a aktuálne údaje z príslušných zdrojov, napríklad od Vysokého komisára Organizácie Spojených

národov pre utečencov a Európskeho podporného úradu pre azyl.

Navrhovateľ s ohľadom na vyššie uvedené, žiadal odvolací súd, aby rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9Saz/7/2014-27 zo dňa 28. mája 2014, ktorým potvrdzuje rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Migračného úradu ČAS: MU-509-19/PO-Ž-2013 zo dňa 11. februára 2014 v napadnutom výroku, ktorým bolo rozhodnuté o neudelení azylu zmenil tak, že rozhodnutie odporcu, ČAS: MU-509-19/PO-Ž-2013 zo dňa 11. februára 2014 zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. V prípade úspechu si uplatnil i nárok na náhradu trov konania.

Oporca vo vyjadrení uviedol, že v podanom opravnom prostriedku právna zástupkyňa neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by migračný úrad oprávňovali vydať rozhodnutie o udelení azylu. Navrhovateľ podľa názoru odporcu v odvolaní uvádzal iné skutočnosti ako tie, ktoré sú uvedené v § 8 zákona o azyle, čo vo svojom rozsudku č. k. 9Saz/7/2014-27 zo dňa 28. mája 2014 potvrdil v konečnom dôsledku aj Krajský súd v Bratislave. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17. septembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky ku dňu 31. decembru 2012 zrušilo okrem iných, aj rozpočtovú organizáciu - Migračný úrad Ministerstva vnútra SR a v zmysle § 21 ods. 13 zákona č. 523/2004 Z. z. práva a povinnosti zrušených rozpočtových organizácií prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Na základe citovaných právnych noriem má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Migračného úradu MV SR ako pôvodne žalovaného správneho orgánu nastúpilo z titulu zákonných zmien Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu - odporcu. Pod všeobecným označením odporca je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 8 zákona o azyle ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý

- a) má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo
- b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 13 ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neudelí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo § 10.

Podľa § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i/, rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o neudelení azylu navrhovateľovi na území SR ale bola mu poskytnutá doplnková ochrana, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že odporca vyhodnotil dôvody žiadosti o azyl ako také, ktoré nemožno subsumovať pod niektorý zo zákonom predpokladaných dôvodov pre udelenie azylu relevantných v zmysle § 8 zákona o azyle.

Z dôvodov uvedených a podrobne rozobratých v napadnutom rozsudku, sa aj odvolací súd priklonil na stranu odporcu. Predovšetkým pokiaľ ide o udelenie azylu podľa § 8 zákona o azyle, navrhovateľ musí splniť podmienky v tomto ustanovení uvedené.

Krajský súd v Bratislave v napadnutom rozsudku, odcitovanom doslova odvolacím súdom v tomto rozsudku, uviedol, z akého dôvodu ani nenastúpenie služby v ozbrojených silách Sýrie, resp. trest za takéto konanie, nie je dôvodom, pre ktorý by azyl mohol byť navrhovateľovi udelený.

Uviedol tiež, že odporca sa náležite a v súlade so zákonom vyporiadal s neudelením azylu z ďalších dôvodov, ktoré navrhovateľ uvádzal: 1/ bezpečnostné zložky Sýrie po ňom od 12. septembra 2012 pátrajú; 2/ v Sýrii vládne diktátorský režim; 3/ navrhovateľovi nebol povolený odklad vojenskej služby; 4/ mesto Rakka je pod kontrolou teroristickej organizácie; 5/ na Slovensku chce dokončiť vysokoškolské štúdium.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Stotožnil sa totiž so závermi prvostupňového súdu i v tom, že súčasnú situáciu v krajine pôvodu navrhovateľa dostatočne svojou ochranou pokrýva rozhodnutie odporcu o poskytnutí doplnkovej ochrany, ktoré je neustále vyhodnocované a podľa nevyhnutnosti situácie i predĺžované. Rovnako dostatočne vysvetlil, že prenasledovanie navrhovateľa bezpečnostnými zložkami Sýrie nebolo bez pochybností preukázané a z toho dôvodu nie sú splnené podmienky na udelenie azylu.

Krajský súd presvedčivo vysvetlil aj ďalšie dôvody uvedené doslova v tomto rozsudku, pre ktoré považoval napadnuté rozhodnutie odporcu za zákonné a správne. Týka sa to aj namietaného nenastúpenia služby v ozbrojených silách a z toho vyplývajúcich konzekvencií. Na ne Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v zhode s argumentáciou odporcu k podanému odvolaniu navrhovateľa dopĺňa, že ani jeden z dôvodov uvedených v odvolaní neodôvodňuje udelenie azylu navrhovateľovi a poskytnutá

doplnková ochrana mu dostatočne poskytuje dočasnú medzinárodnú ochranu pred prípadným vážnym bezprávím, ktoré by mu mohlo v súčasnosti hroziť v prípade návratu do Sýrie a Rakky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil ako vecne správny, nakoľko sa stotožnil s jeho dôvodmi ako i právnym posúdením veci.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP. Neúspešnému navrhovateľovi trovy konania nepriznal, nakoľko nebol v konaní úspešný. Odporca nemá zo zákona nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.